

NOVEMBER 1980

DIREKTIVER OG MELDINGER
TIL ALLE DISTRIKTSSTYRER
FRA SENTRALKOMITEENS ARBEIDSUTVALG

INNHold:

I. Direktiv for arbeidet med årsmøtene i fagbevegelsen 1981	s.
II. Direktiv om KK-kampanja 7.febr.- 15.mars	s.
III. Direktiv om aksjonsuke for en ny forsvarspolitik 7-14.februar 1981	s. 8
IV. Rapportdirektiv om 8.mars	s.10
V. Melding. Informasjon om motsetningene mellom EPLF og ELF (i Eritrea)	s.11
VI. Melding om "dead-line" for TF våren-81.....	s.12
VII. Melding om kjøp av sommerleirsted/kurssted	s.12
VIII. Melding om obligatoriske studier og parti disk.	s.12

Vedlegg:

1. Innkalling til konferanse om 1.mai og valget.
2. Innkalling til kvinnekonferanse
3. Melding om nytt tidspunkt for KK-konferansen
4. Skjema for årsrapport/ 3-termin-80.
5. Kontingentskjema for DS og lag
6. Skjema for kaderoverføringer (ny utgave)

I. DIREKTIV FOR ARBEIDET MED ARSMØTENE I FAGBEVEGELSEN 1981

Innledning.

Arsmøtebevegelsen i -81 kommer i en situasjon med mye bevegelse og store forandringer. Mulighetene for å vinne fram med ei klassekamplinje har blitt enda bedre, ettersom misnøyen med regjeringas økonomiske politikk og LO-ledelsens klassesamarbeidslinje har utvikla seg. Ikke minst har årets statsbudsjett ført til at deler av det grunnplanet og mellomplanet, som DNA/LO-ledelsen tidligere hadde så godt grep om, har begynt å miste lojaliteten til de sosialdemokratiske lederne. Illusjonene om regjeringa har slått store sprekker, ikke minst på grunn av den usosiale skattepolitikken, økte avgifter, boligdyrtida og den sosiale nedskjæringa. Store grupper av fagorganiserte utafor industrien har allerede vært i aksjon mot denne økonomiske politikken. Arsmøtebevegelsen gir en mulighet til å utvide denne misnøyen og til å vinne større deler av fagbevegelsen for en politikk med aktiv kamp mot krisepolitikken.

Den internasjonale situasjonen har sjelden hatt så stor virkning på norsk fagbevegelse som akkurat nå. Den økte krigsfaren etter Sovjets invasjon i Afghanistan har fått mange fagforeninger til å engasjere seg. Samtidig er det igang en voldsom revisjonistisk "freds"-offensiv for å avspore kampen mot Sovjet og lede den inn i ei pasifistisk blindgate. De moderne revisjonistene i SV og "NKP" vil forsøke å bruke årsmøtene i sin valgkamp og sin strategiske plan for å avspore kampen mot Sovjet. Streikebevegelsen i Polen har gitt et forbilde for streikekamp også i vårt land, samtidig som spørsmålet om å vise solidaritet med de polske arbeiderne er og har vært et kampspørsmål i fagbevegelsen. Etter hvert har også striden om en ny forsvarspolitik blusset opp i deler av fagbevegelsen. Revisjonistiske krefter forsøker å vinne innpass med skadelige "fred og nedrustnings"-linjer. Andre krefter forsøker å tviholde på de offisielle forsvarsdoktrinene. Samtidig finnes det viktige eksempler på at vår forsvarspolitiske linje har stor støtte og kan vinne fram om det reises kamp for den.

Den voldsomme inflasjonen vil stille enda større krav til en aktiv lønnskamp. Samtidig står regjeringa og NAF/LO klar med et nytt lønnstak. Dette angår i høyeste grad årsmøtene.

Neste år er det som kjent LO-kongress, og sjøl om den formelle forslagsfristen er utløpt, vil det være mulig å legge ekstra

press på kongressen gjennom at årsmøtene i fagbevegelsen tar opp og fører fram klare og utvetydige krav på de områdene vi har nevnt her. Dette vil ha stor betydning for å bygge opp en opposisjon på LO-kongressen og for å gi den ammunisjon.

Denne skissemessige oversikten over den faglig-politiske situasjonen viser at det er nødvendig å jobbe seriøst og grundig med årsmøtene. Den lokale taktikken må sjølsagt utformes i samsvarende med situasjonen på de enkelte stedene, og det vil være store forskjeller på hva som kan oppnås. Men overalt bør årsmøtebevegelsen ses i nær sammenheng med den faglig-politiske situasjonen i landet som helhet.

Oppsummering av høringsdirektivet.

De to foregående årsmøtedirektivene har lagt hovedvekt på å vinne tillitsverv. Det samme gjaldt høringsdirektivet som Faglig utvalg utarbeidet for SK i vår. Etter å ha gjennomført høringsrunden er det mulig å oppsummere at denne innrettinga ikke lenger kan stilles på samme måte. For tida veit vi følgende om situasjonen:

- Antall tillitsverv er mangedobla de to siste åra.
- Som hovedregel er vervene våre mer solid basert enn tidligere. En stor del av endringene det siste året består i at kamerater har "rykka opp" fra mer underordna verv til verv som gir grunnlag for større innflytelse.
- Det fins så og si alle typer verv. Hovedtyngden er verv på gruppe/klubbnivå. Dvs verv som er direkte knytta til massene på en bedrift/arbeidsplass. Samtidig er verv i samleforeninger, Samorganisasjoner osv også økende i antall. Men uten at det generelt er oppstått noe misforhold mellom grunnplansverv og verv høyere opp. Representasjon i Samorgene er svært varierende.
- Fordelinga på forskjellige forbund er forholdsvis jamn, sett i forhold til størrelsen på forbunda. Men særlig noen forbund merker seg negativt ut. Det gjelder i særlig grad Handel og Kontor (generelt for hele landet), Transport (deler av landet, særlig utenfor Oslo), deler av NKF (særlig sykehusenes personalforeninger). Generelt er det også for tynt i Hotell og Restaurant og Bekledning. Likeledes i Nordsjøforeningene, særlig OFS. Dette betyr at vi bl.a. står for svakt innafor en del viktige lavtlønns- og kvinneyrker.

Kan vi ta flere verv ?

Antallet verv overstiger mange plasser antallet partimedlemmer, gjennom at flere kamerater har mer enn ett verv. Ofte er det de mest erfarne partimedlemmene på en arbeidsplass som har vervene. Så og si alle distrikt peker på dette som et problem. Vi er generelt i ferd med å undergrave øvrig partiarbeid kadermessig. (De politiske tendensene og konsekvensene kommer vi tilbake til i plandirektivet)

Dette er det hovedproblemet som blir pekt på. Det er klart at vi ikke kan fortsette å ta alle de verv som ligger åpne og som vi omtrent blir bedt om å ta. En slik politikk vil undergrave partiorganisasjonen og dermed også den strategiske betydninga av å ha tillitsverv i fagbevegelsen.

Bildet varierer fra distrikt til distrikt og ressursene må prioriteres og disponeres lokalt.

Arsplandirektivet fra SK peker på at det nå er på tide å konsolidere stillinga på arbeidsplassene, bygge ut det allsidige kommunistiske arbeidet i form av politisk propaganda ; ikke minst spredninga av Klassekampen, studier, kaderfostring og rekrutteringsarbeid. Det er partiorganisasjonen på arbeidsplassen, eller i bransjen, som er den avgjørende forutsetninga for å styrke partiets ledende rolle på plassen. Uten den mister tillitsvervene mye av sin betydning. Når dere diskuterer bruk av kadre og vurderer hvem som bør stille til valg, så må dere ta hensyn til at det sikres arbeidskraft til å løse partioppgavene. Det må dels gjøres ved at dyktige og erfarne kamerater må vie seg i hovedsak til partiarbeid, og dels ved at faglige tillitsmenn også spiller en mer aktiv rolle i den lokale partiorganisasjonen. Det vil også ha stor betydning å utvikle kampvillige fagforeningsaktivister utafor partiets rekke.

Vi bør styrke våre posisjoner i forenings/avdelingsstyrer, representantskap og Samorger. Dette er verv som ofte krever relativt lite arbeid , men som samtidig kan gi grunnlag for større politisk innflytelse. Dette bør imidlertid ikke skje på bekostning av lokale verv , slik at vi forlater verv som direkte gir innflytelse på de enkelte arbeidsplassene.

Sosialdemokratiet er i kadermessig krise. Vi bør legge ned arbeid i å få kampvillige folk utafor partiet til å ta verv.

DSene bør foreta en konkret vurdering av hvor vi står svakt

og vurdere utbygging i bransjer/forbund med en viss betydning i distriktet , men der vi samtidig er svakt representert.

Mange kamerater peker på at studietillitsverv er gunstig i foreninger der vi ikke er i ledelsen. Det gir muligheter til oppskolering av fagforeningsaktivister. Dette er et arbeidskrevende verv. Når vi trekker fram dette vervet så betyr det ikke at vi har en oppfatning av at studietillitsverv er viktigere enn andre verv.

Vedtak på årsmøtene.

Vedtak på årsmøtene har en særskilt status og ofte er det større politiske saker som blir tatt opp. De forskjellige klubber og fagforeninger har , eller bør ha, sine egne lokalt prega saker som må forberedes til årsmøtene. Enkelte avdelinger har lagt planer for fagforeningsarbeidet der årsmøtene inngår. Vi vil understreke at slike lokale saker fortsatt må utgjøre en viktig del av årsmøtebevegelsen. I det følgende skal vi ta opp noen landsomfattende saker som vi mener vil og bør stå sentralt.

-Misnøye med regjeringa, DNA-ledelsen og LO-ledelsen er større enn på lenge. I det sosialdemokratiske tillitsmannssjiktet er det mye motsigelser og frustrasjon. Fra flere hold reises det tvil om det faglig/politiske samarbeidet mellom LO og DNA. På landsmøtene til Kjemisk og Handel og Kontor kom ikke bevilgningsforslag til DNA i valgkampen opp til avstemning. Denne situasjonen må utnyttes maksimalt til å svekke DNA i fagforeningene. Stikkordsmessig er det flere saker som kan og bør tas opp.

-Ingen bevilgninger til DNA sin valgkamp.

-Kamp for en ny forsvarspolitik.

Nei til forhåndslagring , styrking av det nasjonale invasjonssvaret og protester mot Sovjets opprustning. I dette spørsmålet fins det sterke pasifistiske trekk og sterke pro-Sovjetiske krefter. Men svært mange vanlige arbeidsfolk er fullt ut villige til å støtte en korrekt linje på forhåndslagringen. Her er vedtaket fra Jern og Met avd. 12 et godt eksempel.

-Protester mot skatte-avgifts-bolig- og helse/sosialpolitikken i statsbudsjettet. Bør knyttes sammen med krav til minioppgjøret. Nei til statsdirigering, opprettholdelse av kjøpekrafta. Mange steder vil det være kommunebudsjettene som står i sentrum når årsmøtene avholdes.

-Oppsigelse av kollektivt medlemsskap i DNA, krav om brudd på det faglig/politiske samarbeidet mellom DNA og LO.

-Internasjonalt er det fortsatt vedtak som retter seg mot sosialimperialismen som står sentralt. Forøvrig må støtten til Afghanistan utvikles. Vi må gå inn for å gjøre fagforeningene til praktiske støttespillere for Afghanistan og Solidaritet i form av innsamlinger. Utmeldelse av Vennskapssambandet Norge-Sovjetunionen. Støtte til Solidaritet i Polen, krav om at LO skal støtte dem og bryte forbindelsene med de statsdirigerte fagbevegelsene i Øst-Europa, uten at disse sakene nødvendigvis bør kobles sammen. Sjøl om forslagsfristen til LO-kongressen er ute, så går det an å reise krav om at en representant fra Solidaritet skal inviteres til å delta på LO-kongressen. Støtte til gruvearbeiderne og andre demokratiske og progressive krefter i Bolivia er et annet eksempel på viktige internasjonale spørsmål. Det samme gjelder kravet til LO-ledelsen om å anerkjenne PLO.

-Diskusjonen om data er kommet i gang, om hvordan vi skal forholde oss til den teknologiske utviklinga. Det bør kunne reises krav rundt dette og styringsretten på arbeidsplassene.

-Etter at forbrukerminister Rønbeck har stilt kravet om 6-timers dag er det oppstått en gunstig situasjon for å fremme dette kravet

Disse punktene er ikke ment som en innskrenkning av de politiske sakene som kan tas opp, men som et forslag til sentrale saker som bør komme fram i alle distrikter. I direktivet om LO-kongressen har vi pekt på en hel rekke andre saker som har stor betydning for fagforeningene. Sjøl om fristen er ute, så er ikke sakene mindre aktuelle. Man kan utmerket godt fatte vedtak om de samme sakene på årsmøtene uten at de er retta til LO-kongressen.

Beretninger.

Mange plasser har vi nå flertall i styrene i klubber og fagforeninger, eller forholdsvis stor innflytelse. Vi vil oppfordre til at kameratene slike steder legger ned en god del arbeid i beretningene. Vi bør ta sikte på å bryte med de tekniske beretningene som sosialdemokratiet står for og lage politiske beretninger. Der det fins grunnlag for det mener vi også at våre kamerater bør gå inn for å få vedtatt planer for klubbens/foreningens arbeid i neste årsmøteperiode.

Høyre/ "venstre".

I likhet med i partiarbeidet forøvrig er høyre hovedfaren også i det faglige arbeidet og arbeidet på arbeidsplassene. Det finnes økonomistiske og syndikalistiske strømninger i partiet som retter seg mot behovet for politisk og teoretisk kamp og nedvurderer partiets rolle. Dette betyr ikke nødvendigvis at det gjøres høyrefeil overalt, eller at det ikke også finnes "venstre"-feil. Dere bør diskutere disse spørsmåla grundig utfra de lokale forholda. Det er nødvendig å få en djupere forståelse for hva som er høyre i faglig taktikk og politikk, samtidig som en er på vakt mot å slå over i "venstre"fraser og "venstre"sektarisme. Grunnlaget for vår taktikk er fortsatt å mobilisere massene for en progressiv politikk. I samband med årsmøtene betyr dette blant annet å legge stor vekt på massenes behov og interesser og dessuten å legge et best mulig grunnlag blant folk på forhånd for de faglige og politiske spørsmåla vi ønsker å kjøre fram. Det er også viktig å mobilisere mange folk til å delta på årsmøtene.

DIREKTIV:

1. DS, eller DSAU, skal gjennomføre en diskusjon om årsmøtebevegelsen med utgangspunkt i dette notatet.
2. DS, eller DSAU, må sikre at det i distriktet som helhet blir fatta vedtak som dekker hovedpunktene i notatet.

II. DIREKTIV OM KK-KAMPANJA 7.FEBRUAR - 15. MARS-----

(Grunngivelse for direktivet : se heftet til DS og lagsstyrer)

1. DS må bryte ned vervemålsettinga på de enkelte laga.

Dersom distriktets løssalgsmålsetting ennå ikke er brutt ned på de enkelte laga , må dette gjøres umiddelbart. Det er viktig for lagas arbeid at de kjenner målsettinga si.

2. KK-ansvarlig i DS må lede kampanjen i distriktet. Vedkommende må lage et politisk og konkret opplegg. Dette må drøftes i DSAU i løpet av desember.

3. DS må i løpet av januar holde konferanser for KK-ansvarlige i laga. Disse konferansene må

a) Oppsummere gjennomføringa av "Stående direktiv for partiets arbeid med KK" fra juni 1980

b) Ta opp KK-kampanjen og DS sitt opplegg for den.

Punkt b) er hovedpunktet.

4. DS må bruke januarnummeret av internbladet - der slikt finnes - til å propagandere og legge fram DS sitt opplegg for kampanja.

5. DS som har NKS i sitt distrikt må i løpet av desember/første del av januar ha møte med ledelsen i NKS for å drøfte KK-kampanja med dem.

6. DS-medlemmene sjøl må gå i spissen og delta aktivt i sine lag.

Målsetning for distriktet : ⁸⁰ dagsavisabonnenter.

III. DIREKTIV OM AKSJONSUKE FOR NY FORSVARSPOLITIKK 7.-14.FEBR. 1981

Vi har tidligere varslet at vi ønsker å gjennomføre ei forsvarspolitisk uke 7-14.februar-81. Etter endel undersøkelser og samtaler med enkelte DSer er det klart positiv stemning for dette tiltaket.

Det er samtidig klart at partiet skal gjennomføre ei kampanje for Klassekampen i tidsrommet 7.febr. til og med 8.mars. I opplegget for den forsvarspolitiske uka er vi derfor nødt til å ta hensyn til Klassekampen-kampanja. Det betyr at opplegget for forsvarspolitisk uke må bli noe mindre omfangsrikt enn vi kunne ønske. Det betyr også at Klassekampen må spille en sentral rolle i denne uka. Konkret betyr det at Klassekampen vil inneholde svært mye forsvarspolitisk stoff denne uka, og at lørdagsnummeret 7.februar vil være et spesialnummer om forsvarspolitikk.

På denne bakgrunn legger vi fram følgende forslag til opplegg for den forsvarspolitiske uka:

1. Hensikten.

Hensikten med uka er

- a) Presentere partiets forsvarspolitikk i masseomfang.
- b) Bidra til at det dannes lokale informasjonskomiteer for ny forsvarspolitikk der hvor det er mulig.

2. Åpne møter.

Det bør gjennomføres ett eller flere åpne møter i distriktet i denne uka. Slike møter skal presentere partiets forsvarspolitikk på en så aktuell måte som mulig. I tillegg til en slik presentasjon av vår politikk, bør det også ha karakter av et konfrontasjonsmøte. Konfrontasjonen bør være både i forhold til den offisielle forsvarspolitikken og i forhold til revisjonistiske "fred- og nedrustnings"-linjer. Hva en bør legge særlig vekt på, må sjølsagt avgjøres lokalt. Et slikt møte kan f.eks. bestå av en innleder fra partiet, evt. med motinnleder, eller i tillegg et panel som består av både krefter som støtter våre hovedlinjer (men ut fra andre politiske grunnsyn), krefter som støtter den offisielle forsvarspolitikken og krefter som står for revisjonistiske linjer. Møtet bør forberedes godt og det bør sikres solid frammøte.

3. Klassekampen.

Klassekampen vil inneholde mye forsvarspolitisk stoff denne uka. Lørdagsnummeret 7.februar blir et spesialnummer om aktuelle

forsvarspolitiske spørsmål og presentasjon av partiets forsvarspolitikk. Det bør legges særlig vekt på å selge Klassekampen i masseomfang i denne uka.

4. Løpeseddel.

Det vil bli laget en løpeseddel for hele landet som presenterer partiets aktuelle forsvarspolitikk. Denne bør spres i samband med møtet, ved organisert masseutdeling fra stands, ved og på arbeidsplasser ol.

5. Forsvarspolitisk hefte.

I desember vil det foreligge et nytt hefte om AKP(m-l)s syn på en rekke forsvarspolitiske spørsmål. Dette må selges fra stands ol. i så stort omfang som mulig i uka. Det bør legges stor vekt på å spre heftet til så mange som mulig.

6. Om mulig: Jobbe med å lage Informasjonskomite.

Der hvor det er mulig bør det jobbes med å lage lokale informasjonskomiteer for en ny forsvarspolitikk. Dette er ikke et arbeid som skal knyttes direkte til aksjonsuka. Men arbeidet med forsvarspolitiske spørsmål fram mot uka, under uka og etter uka bør også ha som et underordna mål å skape en tverrpolitisk informasjonskomite, dersom dette er mulig

=====

Behovet for å komme ut i masseomfang med vår forsvarspolitikk er stort. Uka kommer vel seint ut fra de faktiske behova som nå finnes. Men pga avslutningen av landsmøteforberedelsene har det desverre ikke vært mulig å satse på ei slik aksjonsuke tidligere. Når uka legges i februar gir det oss mulighet til å forberede oss godt.

Vi understreker hvor viktig det er at det legges opp til masse-spredning av propagandaen. Uka bør preges av at mange partimedlemmer deltar i den og sprer vår forsvarspolitikk i form av hefte, løpeseddel, Klassekampen og eventuelt i form av underskriftsaksjon.

Der hvor det er mulig bør RU og NKS inviteres med i et samarbeid for å gjennomføre aksjonsuka.

Forsvarspolitisk"grunnkurs" i januar.

Det finnes endel uenighet innad i partiet om forsvarspolitiske spørsmål. Som et bidrag for å styrke enheten og kunnskapen om vår forsvarspolitikk, vil det bli arrangert et forsvarspolitisk

"grunnkurs" i Oslo i januar. Her vil offentlige talsmenn, RV-talsmenn og andre fra hele landet bli invitert til å delta. Vi tror et slikt godt forberedt kurs vil gjøre det lettere for DSene å gjennomføre uka med bra politisk innhold.

Konkret opplegg (tidspunkt, forberedelsesmateriale) kommer i første halvdel av desember.

Opprop.

Der hvor det er mulig, ville det være bra om det ble laget et lokalt opprop til støtte for en ny forsvarspolitik - et opprop som kunne rykkes inn i lokalpressa ol. Sentralt vil vi arbeide for å lage et bredt opprop for en ny forsvarspolitik. Om dette lykkes vil vi vite i løpet av første halvdel av januar. Et slikt sentralt opprop vil være en bra støtte i arbeidet for å lage lokale opprop.

DIREKTIV:

De ulike DSene vil sjølsagt ha ulike muligheter og krefter til å gjennomføre aksjonsuka. Et minimum som alle DSer bør prøve å gjennomføre er derfor:

- Ett åpent møte i distriktet.
- Massespredning av propaganda (Klassekampen, løpeseddelen, heftet).

Dersom noen DSer mener at de ikke klarer å gjennomføre dette minimumet, vil vi kontaktes , slik at vi kan diskutere eventuell sentral hjelp (i form av innleder på møte ol.)

=====

Mer detaljert opplegg for uka vil bli presentert eksternt i Klassekampen i første halvdel av januar. Dersom dere trenger diskusjon, materiale, hjelp til ulike ting mm, så ring partikontoret via offentlig talsmann el. (tlf 02- 41 40 32) og spør fortrinnsvis etter Per Gunnar Gabrielsen.

IV. RAPPORTDIREKTIV_OM_8.MARS

DSAU må snarest mulig skaffe en oversikt over hvilke steder i distriktet partiet deltar i forberedelsene til 8.mars-demonstrasjoner og om de viktigste taktiske problemene lokalavdelingene står overfor. Vi vil spesielt minne om at den revisjonistiske "freds"offensiven vil bli satt inn for fullt i samband med 8.mars 1981 og ønsker at DSAU legger fram sitt syn på hvordan den skal møtes. Rapporten sendes med utsendingen til DS-formannskonferansen (1.mai/Valget) i januar.

V. MELDING .

INFORMASJON OM MOTSETNINGENE MELLOM EPLF OG ELF (i ERITREA).

Under samtaler mellom partiets ledelse og representanter for den eritreiske frigjøringsorganisasjonen EPLF i nov.-80, ble det stilt følgende ultimatum fra EPLFs side:

"De som vil delta i solidaritetsarbeidet for Eritrea må klargjøre sitt syn på situasjonen i landet og forholdet mellom de to frigjøringsbevegelsene. De må gi uttrykk for hva de oppfatter som ei riktig linje. Det er umulig, og det vil fungere som ei hindring for solidaritetsarbeidet, at de to organisasjonene behandles på like linje. For den ene setter alle krefter inn på å avsløre Sovjet og slåss for enhet , mens den andre samarbeider med Etiopia ".

Vi har gjennom en større kommentar i Klassekampen lagt fram vårt syn på denne situasjonen (Se Klassekampen for siste halvdel av nov.-80). Vi slår fast at vi ikke vil ta stilling mellom de to frigjøringsorganisasjonene ELF og EPLF, men fortsatt støtte begge på like linje. Samtidig oppfordrer vi som parti de to bevegelsene til enhet.

Ut over disse kommentarene som er lagt fram i Klassekampen vil vi knytte noen kommentarer til den aktuelle situasjonen.

Hvordan skal vi vurdere det som nå skjer ?

Vi har allerede slått fast eksternt at situasjonen i Eritrea stadig ser ut til å være prega av rivalisering mellom de to bevegelsene om å dominere Eritrea, og likeledes vinne Sovjets gunst. De nyhetene som nå er kommet fram om ELF- at de skal være helt i oppløsning (Klassekampen 6.nov-80)- og ultimatumet fra EPLF referert ovenfor, tror vi er et ledd i en verdensomspennende kampanje i regi av EPLF-ledelsen for å isolere og sverte ELF. En tilsvarende kampanje ser ut til å finne sted blant eritreere i og utenfor Eritrea. Målet med en slik kampanje er å stemple ELF som anti-nasjonal, eller med rene ord som quislinger. Disse vurderingene bygger vi på informasjonen fra møter avholdt i EPLF.

Dette betyr ikke at mange av de opplysningene som er lagt fram om situasjonen i Eritrea , og mellom de to bevegelsene, er uten snev av sannhet. Men måten den spente situasjonen utnyttes på nå åpner for en svært farlig og uheldig utvikling , hvor grunnlaget for enhet rives fullstendig bort. EPLFs prat om enhet i denne situasjonen kan lett bli til et skalkeskjul for en kampanje for

å knuse ELF.

Til påstandene om at ELF er i fullstendig oppløsning, vil vi si at disse virker overdrevet. Uten tvil er ELF i dag langt svakere enn EPLF, mindre effektivt organisert og får dermed utrette mindre i og utafor Eritrea. Men begge organisasjonene har hatt avskallinger i løpet av de siste årene - i hovedsak på grunn av deres holdning til enhetsspørsmålet og holdninga til Sovjet. Omfanget av dette kan vi først få kjennskap til etter undersøkelser i Khartoum og i Eritrea.

På bakgrunn av dette vil vi anbefale stor forsiktighet i vurderinga av situasjonen i Eritrea. Et endret standpunkt i dag, hvor partiet går over til å støtte bare en bevegelse ut fra en stemningsbølge og rivaliseringa i Eritrea, kan få alvorlige konsekvenser. Vi må foreta grundige undersøkelser av situasjonen i Eritrea før noe slikt blir tatt opp til vurdering. Et solidaritetsarbeid basert på enhet mellom de to bevegelsene og med en klar analyse av Sovjet som Eritreas hovedfiende vil være det beste synspunkt vi kan fremme i tida framover.

På oppdrag fra SKAU
-Internasjonalt Utvalg

VI. MELDING OM "DEAD-LINE" FOR TF VÅREN -81.

Fra jan-81 vil TF gå tilbake til utgivelse annen hver måned. Ordningen med innsending av innlegg til vår internadresse opprettholdes. "Dead-line" for de ulike nummera er følgende (datoen markerer når brevet skal være ankommet vår adresse):

jan/febr-nr : 12.januar
mars/april-nr: 9.mars
mai/juni-nr : 11.mai

VII. MELDING OM KJØP AV SOMMERLEIRSTED/ KURSSTED.

Se heftet til DS og lagsstyrer.

VIII. MELDING OM OBLIGATORISKE STUDIER OG PARTIDISSEKUSJONER.

Se heftet til DS og lagsstyrer.